

har betydet, at vi i det hele taget har haft stop for nye skatter og afgifter.

Kl. 12.30

Der er faldet en lang række bemærkninger under debatten. Jeg skal ikke og kan ikke kommentere dem alle. Jeg vil under næste punkt på dagsordenen sige noget mere omfattende om Socialdemokratiet og gøre bemærkninger til Socialdemokratiets ordfører på en række områder.

Jeg vil godt sige til hr. Mikkel Dencker, som jo fremhævede den sociale profil, at jeg er ganske enig i de betragtninger, som hr. Mikkel Dencker gjorde, og vi har faktisk, synes jeg, opnået et resultat, som også ud fra et socialt synspunkt er ganske godt.

Så spørger man: Jo, men er det ikke lidt lidt? Den opfattelse kan man godt have. Det er selvfølgelig ikke så meget, som man kunne have ønsket sig. Det tror jeg ikke nogen vil sige. Vi vil alle sammen have endnu større skattelettelser. Hvem vil ikke det? Jeg vil bare gøre opmærksom på, at for et ganske almindeligt ægtepar, et LO-ægtepar, som man plejer at sige, eller et ægtepar, hvor den ene er skolelærer og den anden er sygeplejerske, taler vi altså om det, der svarer til en lønforhøjelse på en snes tusind kroner om året, 20.000-25.000 kr. eller på det lag, og det må jeg sige efter min optik da ikke er helt ligegyldigt. Tværtimod er det vel ganske pænt, at man kan få det, der svarer til en lønforhøjelse på det niveau. Så vil man sige, jamen når skatten er trukket, er det mindre. Ja, det er det da, men sådan er det jo med alt.

Jeg er altså nødt til igen over for dem, der siger, at det her er for lidt, at understrege, at det er altså den største reelle skattelettelser i mere end 20 år i Danmark, og det er det, der har kunnet samle et flertal. Det kan jeg også vende tilbage til om lidt.

Hvis man sammen med denne her lettelse også ser skattestoppet og dets effekt, så må man jo sige, at der tilsammen er tale om en ganske pæn udvikling, hvor vi altså som borgere har haft glæde af, at skatterne ikke er steget, afgifterne ikke er steget som følge af skattestoppet, og så får vi altså her oveni en egentlig skattenedsættelse.

Man kan regne det ud på mange måder, og det vil jeg gerne vende tilbage til i udvalget, men hvis man prøver engang at se på, hvordan lønudviklingen er, f.eks. lønstigningen for en metalarbejder i Danmark qua overenskomstresultatet, og sammenholder med resultatet her, jamen så er det altså et bidrag til et bedre husholdnings-

budget for ganske mange almindelige mennesker.

Hr. Morten Homann var optaget af dette med 2010-perspektivet, hvis nu det ikke holder osv. Jeg tror, hr. Buksti og hr. Stavad var inde på den samme problemstilling. Jo jo, hvis og hvis, men altså vi har her i Danmark allerede under den tidligere regering etableret det såkaldte 2010-perspektiv. Det er faktisk, synes jeg, rosværdigt, at den tidligere regering tog det på sig at se en rum tid frem i tiden og lægge en strategi baseret på dette lidt langsigtede perspektiv. Det er der mange andre lande som ikke gør i samme omfang, så vi var sådan set glade for, at man i den tidligere regering tog initiativ til at lægge et sådant langsigtet perspektiv, og vi erklærede os oven i købet enige i det. Jeg forstår nu, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Buksti, stadig væk er tilhænger af og står ved det perspektiv, som 2010-planen jo indebærer.

Kl. 12.35

Det er jeg også glad for. Medmindre jeg har misforstået noget, så går jeg ud fra, at sådan hænger det sammen. Det er jeg også glad for, fordi det er jo lige præcis det, vi bygger på, når vi taler om finansieringen af vores skattenedsættelser.

Det, vi bygger på, er jo at sige, at en del af den vækst, som vil komme ifølge 2010, reserverer vi til skattenedsættelser. Mere kompliceret er det i virkeligheden ikke.

Vi siger bare, at en del af den vækst, som vil komme, forbeholder vi skattenedsættelsen. Der vil stadig væk være en lille del tilbage, og der vil stadig væk være større budgetter i de offentlige kasser år for år for år for år, men ikke så stor vækst vil tilflyde det offentlige som ellers, vi vil nemlig reservere en del af den til skattenedsættelse.

Jeg håber, Socialdemokratiet fortsat står fast på 2010-perspektivet. Man kunne en gang imellem have sine tvivl, når man hører socialdemokrater af forskellig observans udtale sig, men jeg glæder mig over hr. Buksti som ordfører for sit parti, og han har jo også en baggrund. Jeg husker hans periode som formand for Europaudvalget, som jeg respekterede meget, fordi han der hele tiden havde for øje, hvordan Danmarks placering er, hvordan vores udvikling er. Vi kunne måske godt ønske i det, som siges nu, at man også var lidt mere optaget af den faglige udvikling og de faglige termer end af de mere demagogiske termer, som vi har hørt præsenteret i dag. Men lad det nu ligge.